

Sở bở bình ỏ nỏỏc ngoài đởi vớ Trung Quốc đởi thỏ Tập Cận Bình đả lan rỏng nhanh chóng trong năm qua, ít nhỏt ỏ các nỏỏc phát triển. Mỏt số nỏỏc nhỏ hỏn nhỏ Úc và Canada, cỏm thỏy bỏ Bắc Kinh chỏn ỏp. Các nỏỏc lỏng giỏng thỏ lo ngỏi nguy cỏ bỏ gỏt ra ngoài.

Các nỏỏc công nghiệp tiên tiến, nhỏt là ỏỏc và Hàn Quốc, coi cách Trung Quốc tiếp cỏn hỏ nhỏ mỏt đỏn tàu không thỏ bỏ ngỏn chỏn. Mỏ, siêu cỏng duy nhỏt trên thỏ giỏi trong hàng chỏc năm qua, đởi mỏt vớ thách thỏc “nghìn năm có mỏt” tở Bắc Kinh. Tỏt cỏ nhỏng hiỏn tỏng này, đả trỏi qua thỏi kỏ nhen nhóm, giỏ bùng phát thành mỏt cái nhìn rõ nét vớ thỏi kỏ cỏa Tập.

Nỏn chính trị nỏi bỏ cỏa Bắc Kinh khiỏn nhỏng nhỏn đỏnh vớ chính trị trong nỏỏc

Cả Trung Quốc ngày càng khó khăn hơn, song rõ ràng là sự phản kháng trong nước đang diễn ra. Đó là chưa nói đến việc về thời của ông Tập đang bắt đầu rơi vào góc độ. Tuy nhiên, nếu lịch sử diễn theo những vận may của ông Tập thì trong nước còn quan trọng hơn cả việc đánh giá những quy tắc định của ông Tập đối với các nước bên ngoài.

Là một nhà lãnh đạo, điều khác thường ở Tập trong hoạt động chính trị của Đảng Cộng sản thời hậu cách mạng là không có bất kỳ điều gì hoạc ngược lại kỳ nhiệm kỳ thời nào trong nước, phần lớn là do ông đã đem báo rằng không có bất kỳ ai được phép “nổi danh”. Mặc dù vậy, ông Tập đã tự mình chọn và chọn ra được những gì có thể gọi là “kẻ thù xưa” và “kẻ thù mới” khi lên nắm quyền cuối năm 2012. Những kẻ thù này đến từ những gia đình giàu có và quyền lực mà ông đã “xóa sổ” trong chiến dịch chống tham nhũng, đến những nhà cải cách quy mô nhỏ bắt bình thường việc Tập hay bỏ những tiến bộ thời của thời kỳ đổi mới.

Sau thời kỳ đầu bắt “bắt miếng” vì những ròi ro của việc công khai tách thóc ông Tập, những thời kỳ chọn trích ông trong nước đã bắt đầu lên tiếng trong vòng một năm qua. Họ đã bắt đầu chọn trích chọn yêu về chính sách kinh tế, song những cơn sóng ngầm mạnh mẽ trong tự tưởng chọn trích của họ lại không thể hiểu lầm. Giờ học giờ đáng kính, con cái của các cựu lãnh đạo hàng đầu, những người vốn tạo nên sự thịnh vượng kinh tế của Trung Quốc, cũng như giờ học giờ và doanh nhân đầu tư ra bắt bình về đồng nghiệp lại cũng rất không có dấu hiệu thuyên giảm của Tập. Họ đầu phần này về phong cách và những chính sách của Tập từ nhiều loại hình diễn đàn công khai, trong các bài phát biểu, trong các bài viết đăng trên mạng xã hội và cả những bài bình luận được lưu hành rộng rãi trong và ngoài nước.

Không thể biết chính xác chiến dịch “đốt hết di sản ruồi” của Tập đã khiến bao nhiêu giờ tinh hoa trong nền chính trị Trung Quốc bắt “ngã ngựa”. Con số ước tính sát nhất là khoảng 300-400 người, bao gồm nhiều tầng lớp. Quan chức bắt truy tố và người tù giam những thành viên của Bộ Chính trị, các bộ trưởng, phó bộ trưởng, giám đốc các doanh nghiệp nhà nước và lãnh đạo các cấp.

Tập đã biến tất cả những người này thành kẻ thù. Một doanh nhân nước ngoài thành đạt ở Bắc Kinh chia sẻ: “Tập đã hủy hoại hàng triệu người trong giờ tinh hoa. Họ là những người đã có để kể cá nhân đối với Tập. Những người này không phải là tầng lớp bần cố nông ít học mà họ là nhân tố ròi ro cho bàn cải chính trị của Tập”.

Victor Shih, chuyên gia về quan hệ M-Trung, đã không hề nghi ngờ gì khi nói rằng nhiều khả năng sẽ phát sinh một số hình thức “nội loạn” nào đó trong nội bộ đảng cộng sản Trung Quốc. Shih nói với tờ New Yorker: “Ông ấy càng phạm một sai lầm thảm hại có thể làm tê liệt vai trò cai trị của đảng đối những kẻ thù tiềm tàng của ông ta trong nội bộ đảng nội địa cộng sản ông ta”.

Tuy nhiên, ý tưởng Tập là “chính trị trên đời” như ông thường nhắc đến khi bãi bỏ giới hạn nhiệm kỳ hội đồng 2018 sẽ tỏ ra là ý tưởng sai lầm trong mọi tình huống.

Kể từ giữa năm 2018, Tập đã đổi một vài số phận đối của người dân về chính sách kinh tế, lĩnh vực mà lâu nay luôn là chỗ dựa an toàn nhất để người dân trong nước bày tỏ quan điểm của mình. Ông Tập cũng đổi một vài những người chủ tịch và chính sách đối ngoại khi hề cho rằng ông đã đi quá xa trong chính sách đối ngoại, để người lãnh đạo cho M và các nước khác liên kết với nhau về những vấn đề thể chế mới và công nghệ đến quân sự và ảnh hưởng chính trị quốc tế ở Đông Á.

Phản ứng hời hợt gì đều thể hiện sự bất bình theo cách cá nhân hoặc sự dè dặt ngôn ngữ được mã hóa được biết. Thế nhưng, con trai của ông Tiểu Bình lại thể hiện nội bất bình công khai khi phát biểu hội nghị cuối năm 2018 trước mặt diên đàn dành cho người khuyết tật và sau này bỏ rở rở trên truyền thông Hong Kong. Ông này đã kêu gọi ban lãnh đạo Trung Quốc “biết mình ở đâu” trên thế giới để tập trung giới quyết những vấn đề trong nước.

Cuối cùng, việc hủy bỏ giới hạn về nhiệm kỳ năm giới chức chủ tịch nước đã làm gia tăng cảm giác bất bình mà nhiều quan chức và học giả có ảnh hưởng cảm nhận về người lãnh đạo đất nước. Trong một những người chủ tịch này, ông Tập là một nhà lãnh đạo không chùn bước sẵn sàng đẩy Trung Quốc tới hạn trong thế kỷ triền khai những chương trình nghị sự của mình.

Khó có thể đoán định được nguồn gốc của bất kỳ thách thức nào và cũng khó có thể biết được quy mô lực tác động của Tập trong nền chính trị nội bộ sẽ được duy trì bao lâu. Các nhân tố bên ngoài tầm kiểm soát của Tập sẽ gây bất lợi cho ông. Nền kinh tế đang suy giảm và quy mô dân số suy giảm nhanh chóng của Trung Quốc có thể được sử dụng như một đòn bẩy cho lập luận rằng hệ thống duy trì sự kiểm soát chặt chẽ. Thế nhưng, những nhân tố này lại có nhiều khả năng gây hại cho Tập trong tương lai. Tương tự với tình hình tài chính thất bại của Trung Quốc.

Bác Kinh cũng gặp khó khăn hơn trong khả năng bơm tiền để giải quyết mọi vấn đề, ví dụ việc bỏ lệnh các chính quyền địa phương ngừng trong ngắn hạn. Nói cách khác, cho đến khi đi ra để hội đồng Cộng sản Trung Quốc đi kèm vào cuối năm 2022 thì vấn đề nợ công sẽ trở lại với những thảo luận gay gắt hơn mong đợi./.

Tác giả Richard McGregor là nghiên cứu viên cao cấp tại Viện Lowy ở Sydney, Úc. Bài viết đăng trên "[Aspistrategist](#)".

Vấn Hiên (gt)